

Värmlandsörnen

Tidning för KUNGL. VÄRMLANDS REGEMENTE
och FÖRSVARSSOMRÅDE samt
dess KAMRATFÖRENING

Innehållsförteckning

Chefen har ordet	
Så började det	5
Vårmötet 1991	6
I2 Konstförening	7
Lokalavdelning Stockholm	8
Sorgedag för I2 - Ett tapto . . .	9
Driftvärmare vid Sjukhuset I2	10
Hemvärn i Värmland redan 1689?	11
Kompani Nordanskog	11
Vad gör de på Sjukvårdsskolan?	12
Lärde vi oss något av Gulfkriget?	13
Befälsutbildning i Karlstad	14
Bildkavalkad från Danmark	15
Idrottsåret 1991	19
I2 skyttar fint framme	21
Finns det liv efter muck?	21
Nya Uggla-Stafetten en succé	22
I2 ger Karlstads idrott 1 miljon	23
Brigadstabens underhålls- och . .	24
Årsmötet 1991	26

Värmlandsörnen

Tidning för Värmlands Regementes
Kamratförening

Ansvarig utgivare

Vårdlärare Kerstin Erlandsson

Redaktion

Mj Per Berggrén Lt Reine Axelsson

Produktion

Consulting Data Harald Persson

Upplaga 900 ex

Utgivningstid årligen i december

Redaktionen förbehåller sig rätten att i insända bidrag göra redigeringar och sätta rubriker. Understundom med hänsyn till karaktär och disponibelt utrymme företa avkortningar, uppdelning och ev senareläggning till nästa nummer. Foton återsändes endast efter önskemål.

God Jul 1991
och Gott Nytt År

önskar Redaktionen

Oro och en snål vardag.

När jag ser tillbaka på det gångna året präglas det av två övergripande ting, nämligen besvikelsen över att vi inte fick ett försvarsbeslut våren 1991 och väntan på det som är utlovat till i maj 1992.

På grund av bristen på detta centrala beslut har såväl det förra som det nuvarande budgetåret varit "lågprisår". Det vill säga att vi levt på den lägsta ekonomiska nivå som behövs för att genomföra en vettig utbildning. Samtidigt innebär

denna nivå dock en total avsaknad av investeringar - för framtiden.

Bristen på försvarsbeslut är också orsaken till allt spekulerande om regementets framtid, såväl bland alla oss anställda som i massmedia. Det har tidvis varit mycket påfrestande!

Vad skall man tro om framtiden?

Jag önskar att jag inte behövde svara på den frågan förrän efter den 1. december. Den dagen skall nämligen ÖB tala om för regeringen hur han vill utforma försvaret, han lämnar alltså visst

kompletterande underlag inför försvarsbeslutet 1992.

Regeringen har emellertid i sina "kompletterande anvisningar" till ÖB bland annat sagt att "armén bör bestå av 16 slagkraftiga brigader". Om det blir 16 brigader, bedömer jag sannolikheten för att I2 skall "beröras" som mycket liten. Just nu kan vi dock bara - som vanligt - vänta och se och försöka påverka besluten.

Oavsett försvarsbeslutets innehåll står vi inför en avsevärd omstrukturering av regementet och dess verksamhet. Vi har att radikalt sänka driftskostnaderna

så att vi har råd att utbilda värnpliktiga och framförallt repöva så att förbandens utbildningsnivå höjs.

De pengar vi spar in kommer också delvis att användas centralt för materiell modernisering av krigsförbanden.

Som alltid i en personalintensiv verksamhet som vår är det personalminskningar som är vägen till sänkta driftskostnader. En svår och sorglig process eftersom vi inte klarar det med enbart naturlig avgång.

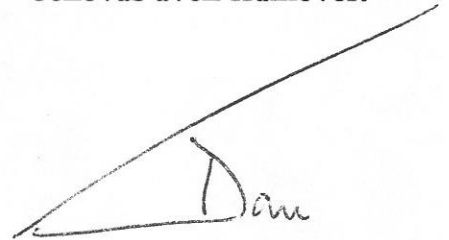
Exakt hur det skall gå till och exakt hur vi skall förändra verksamheten för att klara av att fungera med färre anställda vet jag ännu inte. Många idéer finns dock.

Oro och en snål vardag har alltså präglat det gångna året.

Mot den bakgrunden är det fantastiskt att konstatera den ambition och det goda humör som i allmänhet råder på alla håll och kanter inom regementet. Jag hoppas innerligt att vi skall orka stötta varandra

framöver när vi skall genomföra de förändringar jag antydde ovan. Låt oss alla hjälpas åt med detta!

Regementets Kamratförening och dess medlemmar har många gånger uttalat ett starkt stöd till regementet. TACK FÖR DET! Det har behövts och kommer att behövas även framöver.

Annonser

SOLDATHEMMET KARLSTAD

DE VÄRNPLIKTIGAS FRITIDSGÅRD DÄR ÄVEN ALLMÄNHETEN FÅR PLATS

Café - Storstuga med TV och musikhörna - Musikrum med stereoanläggning - Grupprum - Servicegarage - Fotolab - Bordtennis - Biljard - Dart - För samtal och stillhet finns ett särskilt rum - Konferensrum

Genom att besöka oss
stöder Du Soldathemmet

Militärer som civila är
välkomna

Telefon 054 - 11 12 13

Öppet:

Måndag-torsdag 0900 - 2200

Fredag 0900 - 1300

Så började det . . .

Att slå vakt om regementets traditioner, att stärka banden mellan provinsen och regementet samt att skapa förutsättningar för en kamratlig samvaro mellan regementets i tjänst varande personal och alla dem som i den ena eller andra formen tjänstgjort under regementets fana var avsikten med Kungl Värmlands Regementes Kamratförening.

I en skrivelse till regementets personal efter andra världskriget står att läsa:

“Intresset blev från början stort och vid årsmötet 1939 kunde föreningen efter endast tre års verksamhet räkna över 700 medlemmar. Sedan dess har dock verksamheten i stort sett legat nere. Det andra världskrigets utbrott ställde oss alla inför nya och mäktiga problem, ett febrilt arbete vidtog, som inte lämnade någon tid över för föreningsarbete, och sedan kriget i april 1940 brutit in över vårt grannland i väster, ha Värmlands och Dalslands vapenförmän långa tider troget och beslutamt stått på post vid landets gräns. Stora ha svårigheterna varit, och kännbara ha ofta de ekonomiska följderna blivit av de gånga årens beredskapstjänstgöring, men för stora eller för kännbara ha de aldrig varit. Ty när äntligen den länge efterlängtdade signalen Eld Upphör ljöd över Europas slagfält, kunde vi svenskar blicka ut över ett fritt Sverige, skonad från krigets allt förhärjande brand. Ett bättre öde hade förunnats oss än snart sagt något annat land i världen.”

Upprinnelsen

Redan tidigare växte tankar fram på att bilda en kamratförening. Den 15 juni 1934 skrev övlt i I22 res Hj Löfgren, f övlt Klas Rhodin och kn Adolf Elgh brev till Underofficerskåren, Underbefälsföreningen, Musikkåren, De indelte och Inneliggande vämpliktige. Vid ett möte på officersmässen den 5 maj hade dessa herrar fått uppdraget att organisera bildandet av en kamratförening. De kallade därför tre representanter från vardera av ovanstående kategorier till möte 21 juni i regementets manskapsmäss.

Troligen vid detta tillfälle höll övlt Hj Löfgren följande anförande:

Under tjänstgöring vid ett regemente, den må vara under längre eller kortare tid, kommer den enskilde i beröring med och får kännedom om vissa för hans regemente sedan gångna tider bevarade traditioner, som han måhända lär sig sätta värde på. Under den gemensamma tjänstgöringen stiftas bekantskaper och knytes vänskaps- och kamratskapsband, som ofta hålla hela livet ut.

Det är väl dessa förhållanden, som legat till grund för och som framkallat bildandet av s k regements- eller kamratföreningar. Sådana hava sedan länge förekommit i utländska arméer och även hos oss i Sverige finns väl f n 8-10 st. Tanken på en sådan förening vid I22 torde vara 4-5 år gammal.

Om vi se på de föreningar som finnas i vårt land så

hava de tillkommit under olika förhållanden och måhända med något olika ändamål.

På sådana platser, där föreningar bildats i samband med ett regementes indragning, där har en regementsförening ett stort mål att fylla. Det är minnen som skola bevaras, det är traditioner som skola vidmakthållas och det kan vara strävan efter regementets återupprättande, som står på föreningens program.

Men eljest hava alla föreningar som sitt mål att vidmakthålla det militära intresset, men är kanske mest ägnade att utgöra en föreningslänk mellan vad som är och vad som varit samt att möjliggöra ett sammanförande av dem som tjänat vid ett regemente, att låta gamlingarna under några timmar då och då, om möjligt på regementets kända, kära mark, få uppliva gamla minnen och leva sig tillbaka till flydda för de flesta lyckliga tider, då man var i aktiv tjänst eller exerceerade beväring.

I vår tid är föreningslivet synnerligen utvecklat, som vi veta, och det finns föreningar för snart sagt alla tänkbara ändamål. Men vi får icke förbise att föreningslivet även har sina stora avig-sidor. Det kräver en organisation, stadgar, avgifter och särskilt i detta fall en synnerligen besvärlig och tung apparat för att hålla reda på alla medlemmarna. Jag förutsätter då som självklart att de vämpliktiga i större utsträckning skulle komma att tillhöra föreningen.

Så länge vårt regemente finnes till tro vi att regementets traditioner skola kunna bevaras utan att vid sidan av dess chef hava en föreningsordförande. Så länge en regementets chef finnes synes det mig också praktiskt och naturligt, att han tager initiativet till sammankomster. Han har också medel och makt att ordna de sammankomster som jag avser på ett sådant sätt att de fylla sitt ändamål.

Jag hemställer att beslut må fattas om framställning till regementschefen att genom hans försorg anordnas Regementets Dag på tidpunkt och i enlighet med grunder som här närmare kunna dryftas.

Regementets Dag

Datum för Regementets Dag fastställdes till 16 juni 1935. Den 16 maj 1935 hade Nya Wermlandstidningen inne en artikel om Kungl Värmlands Regementes historia. Detta läste utflyttade byggnadsingenjören Ernst Rendahl, Skövde. Rendahl tillhörde årsklass 1905, då han som bevärning med nr 331 50/05 tjänstgjorde vid 9. och 10. kompanierna under major Göthlin, Kristinehamn. Rendahl läste regelbundet NWT och såg några dagar tidigare att Regementets Dag skulle hållas i Karlstad. I ett långt och detaljrikt brev, daterat 17 maj 1935, skrev han till Kommitterade för Regementets Dag och föreslog bildande av Kungl Wermlands Regementes Kamratförening.

Rendahl motiverar: "Här i den goda staden Skövde, där jag bor sedan ett tiotal år tillbaka, tog för några år sedan härvarande chefen för Kungl Skaraborgs Regemente initiativet till en liknande förening för detta Regemente och den fick genast stor tillslutning. Jag har flera gånger erhållit erbjudande att ingå i denna förening men som jag för det första är född i Karlstad och för det andra har gjort mina 172 dagar år 1905 vid mitt Regemente, har jag tackat för inbjudan men förklarat att jag är Wermlänning och har just ej mycket med Regementets forntid ej heller några gemensamma minnen med detta, utan väntar på att mitt Regemente skall bilda förening. ----- Själv skulle jag vara den förste att anmäla mig till en möjligen blivande Kungl Wermlands Regementes Kamratförening. Vem vet, kanske är vårt stolta Regemente ett minne blott genom dessa Regementsdödares hänsynslösa tilltag och då kan det vara av ännu större intresse med en sådan kamratförening."

Trycket ökar

Inte bara tryck från många håll väckte intresset för Kamratföreningen utan detta tryck visade på ett klart behov av en organisation som i sig kunde behålla äldre personal som avgått ur aktiv tjänst. Övlt Hj Löfgrens arbete i föreningskommittén gav så småningom resultat.

Vid Regementets Dag 14 juni 1936 kunde Kungl Värmlands Regementes Kamratförening bildas.

Till föreningens första ordförande valdes regementschefen överste Th Evers. I den första styrelsen ingick bl a övlt Hj Löfgren, kn Adolf Elgh, musikfanjunkare J Ekvall, bankkamrerare G Nordström och fanjunkare Otto Engström.

Harald Persson

Vårmetet 1991

Den 16 maj 1991 var en blåsig men vacker afton när ett 80-tal av Kamratföreningens medlemmar samlades på I2. I filmsalen hälsade ordföranden öv

1. Dan Snell välkommen och redogjorde för senaste nytt ur ÖB översyn av försvaret. Trots penningbrist var Dan Snell positiv och menade att I2:s utomordentligt stora framsteg i fråga om Sambruk och det ekonomiska tänkandet i smått och stort gjorde att regementet förhoppningsvis låg långt ner på avvecklingslistan. Filmen som följde var "Förebudet" som visar hur lätt det är att utföra sabotage mot godtrogna svenskar.

Skott mot soldater

I en förevisningsövning utanför matsalen visade lt Dennis Östberg med simulator träffindikeringar på soldater. En Ak5 hade utrustats med lampa med infrarött ljus. Beskjuten soldat bar en väst med prismor som reflekterade ljusstrålen. Därigenom kunde träffar markeras. Övningen tycktes ligga långt från barndomens indianlekar och ändå så var likheten uppenbar. De små pojkarna hade växt till sig och fått nya leksaker. Vid den sedvanliga middagen som följde blev historierna allt otroligare men ändå sanna berättelser från livet på I2 allt eftersom kvällen led.

Bilder från middagen på nästa sida.

Övlt Lars Olsson i anläggning och Rolf Nordenborg i färdig ställning

Fr v: Lennart Oxenstad, Gösta Bergström och Kurt Engdahl

V raden fr v: Albin Hildén-Högländer, Björn Lindgren, Olof Holm, Lennart Oxenstad. Högra sidan: Sten Hanes, Enock Prage, ?, Sven Larsson

I2 Konstförening

Vid årsmötet 17/4 1991 omvaldes Sven-Åke Modin till ordförande. Övriga i styrelsen är Ingrid Ahmqvist, Peggy Bråtenfeldt, Inga Collvin, Ingrid Eriksson, Jan A Johansson och Göran Magnusson. Revisorer är Jan Bondesson och Jan-Eric Nilsson med Reine Axelsson som suppleant. Valberedningen består av Berith Carlsson, Gudrun Eriksson och Inger Forsgren.

7 konstverk lottades ut varav de 3 första tillföll Dan Snell, Inger Forsgren och Bertil Lundbäck i nämnd ordning. Ett arbete av Hans Tilly som skänkts till föreningen vanns av ordföranden Sven-Åke Modin.

Medlemsavgiften är f n kr 150 per termin. Den betalas till föreningens postgiro 4946711-1.

Harald Persson

—Annon—

I2 Konstförening anordnar höst och vår utlottning på inköpta konstverk.

Du kan påverka inköpen och Du kan vinna men då måste Du vara medlem.

Du blir medlem genom att betala kr 150 till

postgiro 49 46 711-1

—Annon—

Varför är inte Du medlem i

Försvarets Motorklubb

Ring 054.- 83 95 55 så får Du veta mer om oss

Vi verkar för säkrare trafik genom uppfräschning av både förare och bil

Och Du får många ekonomiska fördelar

Skicka ett kort med Ditt namn och Din adress till FMK Avd 4 Västvärmland, Box 39, 65102 Karlstad

Lokalavdelning Stockholm

Kamratföreningen har en lokalavdelning i Stockholm med 95 medlemmar med egen styrelse och egen förvaltning. Att vara värmlänning betyder att förbli stöllig även på annan ort. Eller vad sägs om stockholmsavdelningens senaste revisionsberättelse, se nedan, som föredrogs sjungen!

Kerstin Erlandsson, Valter Jansson och Sven Åke Larsson var med i Stockholm den 4/4 1991. Kerstin Erlandsson berättar:

Vi avreste till stockholmsavdelningen på torsdag em och välkomnades på Rosersbergs slott av Georg Thorsson. I Junoflygeln träffade vi medlemmarna för allmänt småprat innan årsmötesförhandlingarna började. Under året hade Bo Hugemark varit gästföreläsare kring ämnet 1939. Magnus Eriksson hade vid ett tillfälle visat bildsvit från Värmland. Och så kom årsredovisningen med revisionsberättelsen som drog ned ordentliga applåder.

Revisorn sjunger ut

Vår käre Calle han gör ju bokslut så sära

Att ta sig genom det liknar lus uti tjära

Så jag blev ledsen och tänkte jåklår anamma

Jag tror jag ändrar alltsammans nu med detsamma.

Men förra året då gjorde jag något galet

Jag räkna skulder så det blev fel på det talet

Fast kassör Calle han rätta till'et på stubben

Så han får fortsätta länge än här i klubben.

Vår Calle vore nog inte spjuvern vi diggar

Om inte han kan få mig att tro att han

viggår

Så därför räkna han mötets intäkt som kostnad

Det får nu inte passera bara med tystnad.

På andra sidan bifogas ändringar smärre

Till nästa år skulle felen annars bli värre

Med rättat bokslut kan ansvarsfrihet beviljas

Och som go vänner vi kan som vanligt sen skiljas.

Den nya styrelsen består av ordf Berndt Edborg, sekr Sten Holmstrand, kassör och klubbmästare Carl Fellenius, minister med portfölj Georg Thorsson, adjungerad Magnus Eriksson.

Räddningsskolan

Efter årsmötet redogjorde Räddningsskolans chef, Mikael Notting, för Räddningsskolans verksamhet. Skolans uppgifter är dels att utbilda och öva enheter för räddningstjänst i krig. Rekrytering till dessa kurser sker av länsstyrelse. Den andra uppgiften är yrkesutbildning av personal till den kommunala räddningstjänsten och personal för sotningsverksamheten.

Rosersberg utbildar ca 4200 elever per år. 300 rum finns för eleverna som bor i internat. 175 anställda, varav 38 lärare, sköter verksamheten. Samverkan sker även med andra, t ex Försvarets sjukvårdshögskola som lånar lokaler för bl a läkarutbildningen. Socialstyrelsen genomför utbildning i katastrofmedicin m m.

Efter en superb måltid med tillbehör följde senaste nytt från Värmlands Regemente och häradskompaniernas standar och verksamhet presenterades. Vi redogjorde för Fostabens och Brigstabens nya sammansättning, verksamhetsinriktningar och samverkan och företaget I2 som nu har intäktsfinansiering som honnörssord. Slutligen överlämnade Sven Åke Larsson Brigstabens standar med varma hälsningar från brigadchefen öv Ingvar S Klang.

Dagen därpå, fredag, var arbetsdag på Räddningsskolan. Georg Thorsson guidade oss runt på skolans anläggningar. I ruinstaden pågick övning med förolyckad tankbil med giftiga gaser och svårt skadad förare. I sminkverkstaden kunde vi se hur en fullt frisk person snabbt kunde visa sig vara svårt skadad. Museet på Rosersberg är som vanligt en upplevelse att få besöka. Mycken tack till Georg Thorsson som gav oss en givande dag.

Kerstin Erlandsson

Wermlandsbrigadens bordsstandar överlämnas av Sven Åke Larsson och Valter Jansson till Berndt Edborg

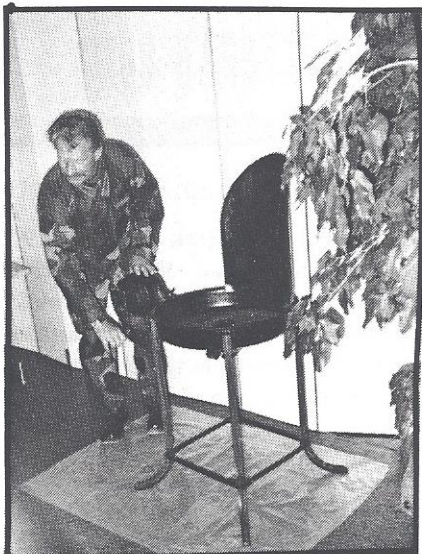
Sorgedag för I2

Milbef lämnar Karlstad och därför var 13 juni 1991 en sorgens dag för I 2 och Karlstad. Generalmajor Bengt G Tamfeldt avlade då avskedsvisit på I2. All i tjänst varande befäl och civilanställda jämte representanter för hemvärn och frivilligorganisationer deltog. Regementschefen Dan Snell framförde sin besvikelse över det olyckliga beslut som fattats och uttryckte sin oro för framtiden. Det framgick klart det goda förhållande som rått mellan myndigheterna. Militärbefälhavarens stora intresse för utbildningen har utgjort ett starkt stöd. Det har varit som regementschefen uttryckte det "ärlig handläggning och raka besked".

Generalmajor Tamfeldt framhöll i sitt avskedstal tre saker av betydelse för framtiden: satsning på befälens utbildning, följa upp praktiska uppgifter och stöd till hemvärn och frivilligörelsen.

I gymnastiksalen deltog fanvakt jämte fanbärare från hemvärn och frivilligorganisationerna förutom Hemvärnets Musikkår. Vid den efterföljande lunchen poängterade regementschefen återigen det goda samarbetet i ett mycket personligt hållet tal. Gåvor överlämnades varav kan nämnas en ässja som byggts om till utegrill.

Harald Persson

Rune Linder överlämnar ässjan

Ett tapto i Karlstad

Den 28 juni avslutades Milo Bergslagens verksamhet i Karlstad med en militär ceremoni i Våxnäsparken i ett som vanligt denna höst vackert väder. Arméns musikpluton, fanvakter från regimentena inom Bergslagens militärområde och ett salutbatteri från A9 deltog.

Fr v: Jan Rosengren, Bertil Löfgren, Per Berggrén, Carl Scheffer

Tamburmajoren med Arméns musikpluton i bakgrunden

Driftvärnare vid Sjukhuset I2

Förutom mitt arbete som läkarsekreterare vid Sjukhuset I2 är jag också med i Driftvärnet. Intresset väcktes när jag arbetade på Vämpliktskontoret Bergslagen, Karolinen, och fick grundutbildningen genom Försvarets Materielverks Driftvärns försorg. Och som resultat av detta fick jag förmånen bli antagen till sommarkurs på Hemvärnets Stridsskola i Vällinge utanför Södertälje.

Förutom vapentjänst och skjutningar är målet med denna veckokurs att skyddsvaktutbildningen ska drillas både praktiskt och teoretiskt. Detta innebär ganska ingående studier av nya skyddslagen som gäller från 1 april 1991. Dessutom ska vaktprov avläggas.

Vi var ett 50-tal driftvärmare som driftvärnschefen Per Johansson hälsade välkommen en lördag i maj månad. Efter lunchen blev det rivstart med mästerskapsskjutning för halva styrkan och sjukvårdstjänst för den andra halvan.

Mitt tilldelade vapen är kpist och det passar mig bra. Vapnet är lätt och behändigt och lagom komplicerat. Söndagen fortsatte med bl a fältskjutning och träning inför moment i kommande fälttävlan. Terrängen är bra för ändamålet kring skolan vilket visade sig vid den stridsskjutning som följde. Detta var en skjutform som var ny för mig. Men uppgifterna som gruppchef och målobservatör roterade i grupperna och övningen styrdes med fast hand av skjutledaren.

Tisdag morgon var det nog fler än jag som hade fjärilar i magen. Vid I1 Kungsängen skulle vi öva strid i bebyggelse. Kvällen innan hade mer erfarna kompisar berättat rövarhistorier om hur vilt denna övning kunde gå till. Det var både spännande och intressant att via brunnar, tunnlar och dammiga skrymslen utforska och anfälla det andra gängets mullvader. Instruktörerna kom från Försvarets Materielverk, Henrik von Wegesack, Stockholm, Martin Andreae, Arboga, och Torsten Berg,

Karolinen. Intresserade observatörer var även en delegation från USA:s motsvarighet till vårt hemvärn.

Vi kunde under veckan konstatera att det är ett sunt och hårdande liv som en driftvärnsman lever. Vädret var på sitt soligaste humör och köket på Vällinge är verkligen förstklassigt. Aptiten var inte att klaga på men intaget jämnade så att säga ut sig med uttaget, vi gjorde av med massor av energi.

Det kulturella inslaget bestod i besök på grannslottet Sturehof, där vi guidades av arrendatorn som sakkunnigt berättade om slottet och traktens historia.

Torsdagen blev den stora avslutningsdagen med fälttävlan hela dagen. Dess olika moment var samtidigt kunskapsprov, fältskjutning, avståndsbedömning, sjukvårdstjänst, handgranatkastning, skol- och stridsskjutning. Rikshemvärnschefen Reinhold Lahti delade vid festmiddagen ut priserna. Musik och dans fortgick till långt in på småtimmarna.

Gunnel Ohlsson

Gåva till Regementsmuseet

Vid Blombacka Bruk bedrevs 1940 civilförsvarsövningar, ledda av civilförsvarschef Carl Wallin. Materielen bestod av barmateriel, förbandsartiklar, armbindlar, skyltar m m och förvarades i ett förråd som naturligtvis fick namnet "Likboa".

Skylden på bilden har hittats av doktor Owe Nordanstedt, Blombacka, och donerats till Värmlands Regementes Museum.

Artikelförfattaren Gunnel Ohlsson som nyfiken mullvad är avslöjad

Hemvärn i Värmland redan 1689 ?

När vårt hemvärn bildades 1940, gällde det att skapa något alldeles nytt och det i största hast. Man saknade förebilder. Grunden blev hemvärnskommitténs betänkande, Kungl Maj:ts proposition och hemvärnskungörelsen. De viktiga grundpelarna fanns emellertid, det svenska folkets frihetslängtan och en nyvaknad försvarsvilja.

Går man tillbaka i hävderna, finner man emellertid att våra dagars hemvärn har åtminstone en nog så intressant förebild, nämligen från år 1689 då Karl XI utfärdade "Reglemente, varefter de officerare, som bliva förordnade att undervisa allmogen i Värmland att umgås med sitt gevär såsom ock dem öva uti nödig krigsexercis, sig hava hörsamt att rätta".

Den första punkten i reglementet angav bl a att officerarna skulle **"undervisa allmogen att umgås med sitt gevär och öva dem uti krigsexercis"**. Vidare skulle de **"all görlig flit använda att kunna allmogen uti ovan-nämnda stycken underrätta och öva, dock allt med moderation och försiktighet så att allmogen med lämpa må bliva uti alla de stycken underrättad, som kan lända till det målet, dit Kungl Maj:tt nådigst härmed syftar"**.

Den här punkten beträffande hur ovan-det skulle ske **"med all moderation ovs"** visar på hur väl kungen kände svenska folkets egenskaper. När man i dag utbildar hemvärdet är hans uttalande fortfarande tillämpligt. Det är viktigt att utbildningsbefälet har klart för sig hemvärdets särprägel.

Stora likheter

Av den andra punkten framgår att **"detta endast är avsett till allmogens eget försvar och säkerhet"**. Jämför här hemvärnskungörelsens bestämmelse: **"Hemvärdet har till uppgift att skydda hembygd och arbetsplats"**. Visst finns likheten.

Av nästa punkt i reglementet framgår att **"övning eller exercering skall**

allenast anställas vid sådana tider, då allmogen som mest och utan minsta besvär kan vara tillstädes, såsom i synnerhet vid kyrkorna på alla aposteller eller små helgdagar, sedan gudstjänsten är förrättad, dessutom ock vid tingen, men om söndagar såsom ock stora högtids- och bönedagar samt andetiden, **då allmogen med sin bärning hava att göra jämte höst och vår, då men före är, skola officerarna lämna allmogen fria från exercis"**.

Också här kan vi göra en jämförelse med hemvärnskungörelsen, som dock uttrycker sig litet enklare. **"Inom allmänna hemvärdet skall utbildningen planläggas och ledas så, att hemvärns-mannen kan fullgöra utbildningsskyldigheten under icke arbetstid"**.

I Karl XI reglemente heter det vidare: **"Officerarna skola också fördela allmogen i kompanier, korpralskap och rotar samt leda och undervisa dem, huru de skola marschera och sig inte i konfusion bringa låta, utan att allt så i marsch som exercis ordentligt må tillgå"**. Visst finns likheter även här med hemvärdet. Vi har en förbandsindelning och hemvärnets chefer bedriver viss utbildning med sina förband.

Till sist ytterligare en punkt, där jämförelser kan göras. I 1689 års reglemente heter det att **"Och som var och en av allmogen tillåtes hava hos sig sitt gevär, därför bör var och en av dem förse sig med ett hölster av läder för att därmed förvara sitt gevär för regn och väta såsom ock förskaffa sig en lädertaska att förvara sin ammunition av krut och bly uti"**.

För hemvärdet gäller precis detsamma. Hemvärnsmannen förvarar tilldelat vapen och ammunition i hemmet och är skyldig att väl handha och värde detsamma.

Tore Strand

Tidskriften Hemvärdet nr 3 1991

Kompani Nordanskog

Ett enträget regn gjorde avtäckningen av Kompani Nordanskogs minnessten till en blöt tillställning i Hån 8 juni 1991. Veteranerna hade anlänt i buss till den plats de för 51 år sedan blev placerade för att försvara Sveriges gräns.

- Det är inte alls likt här, tyckte en av veteranerna som återsåg platsen för första gången sedan 1940.

Tredje kompaniet Nordanskog var den första militära styrkan som nådde den norska gränsen natten mellan den 13 och 14 april 1940. I ett halvår blev de kvar i Hån och knöt under den tiden många band mellan militär och civilbefolkningen. 50-årsdagen firades förra året i Töcksfors med ett stort antal veteraner och civila. De gamla platserna söktes på nytt upp och gamla minnen dammades av. Med hjälp av Årjängs kommun har nu en minnessten rest vid tullstationen i Hån till minne av kompaniet som kom för att försvara landet mot tyskarna.

Till avtäckningen hade förutom veteranerna, representanter från militär, hemvärn och Årjängs kommun kommit. General Tamfeldt avtäckte minnesstenen och tackade kommun samt tullen för att minnesstenen kommit på plats. Kjell Eriksson höll tal för kommunens räkning och tackade för de insatser kompaniet gjorde 1940.

- Soldaterna var mycket uppskattade av lokalbefolkningen här, berättade Eriksson. Det hände att de ställde upp och hjälpte till med höbärning och annat om det behövdes. Sämt som säkerligen inte stod med i reglementet.

Programmet vid stenen kortades ned på grund av regnet och det hela fortsatte inne i Missionshuset med kaffe och fler tal. Säkert utbyttes också många lumparminnen bland Kompani Nordanskogs veteraner innan de på nytt skildes åt.

Signatur *Eva-Lena Nilsson* NWT 10/6 1991

Vad gör de på Sjukvårdsskolan?

Sjukvårdsskolan I2/Fo52 bedriver en omfattande utbildningsverksamhet i sjukvårdstjänst ibland benämnt krigs-sjukvård eller stridsjukvård. Utbildning-såret 90/91 utbildades 305 elever olika kategorier.

Plutonssjukvårdare genomför 10 veckors teoretisk/praktisk utbildning vid Sjukvårdsskolan och därefter 3 veckors praktik vid alternativt akutmottagning, operations/anestesi avd, intensivvård-savd, ortopedoperation/avd, kirurgisk vårdavd eller kirurgisk mottagning.

Flertalet av dessa praktikställen upplåts endast till sjuksköterskestuderanden under deras vidareutbildning, vilket ger dem specialistkompetens, alltså mycket kvalificerade avdelningar där svåra och viktiga arbetsmoment ska läras in på kort tid.

Sjuktransportmän och ambulansmän gör efter genomgången teoretisk/praktisk utbildning 2 veckors praktik vid ambulansstation. Meningen är att de ska få träning i att möta skadade, öva upp färdigheten i akut omhändertagande samt övervaka och ge vård under transport.

För att praktiken ska ge eleverna mesta möjliga under den otroligt korta tiden så är det viktigt att information om utbildningens innehåll och mål når praktikställena. Handedarna ska ge eleverna meningsfylld praktiktid med sådana arbetsuppgifter som ger träning i speciella moment med tanke på krigsuppgiften, alltså akut omhändertagande på kvalificerad nivå.

Mot bakgrund av detta och med tanke på behovet av goda relationer mellan praktiksamordnare/handedare och Sjukvårdsskolan anordnade skolan en föreläsningdag 12 sept 1991. Inbjudan sändes ut till ett flertal sjukvårdsinrättningar i Värmlands och Örebro länslänssområden samt till de ambulansstationer som vanligtvis utnyttjas som praktikställen. Dessutom gick inbjudan till de regementen som vi för tillfället

hade elever från, A9, I3, K1 och InfSS förutom till stabspersonal inom myndigheten.

Att döma av den mängd anmälningar som formligen haglade in från den civila sidan var det tydligen ett stort behov av information. Om utbildning och om vad kriget ställer för krav på sjukvårdare belystes under dagen med övning med skadefall.

Ett 50-tal sjukvårds- och ambulansanställda och 5 officerare från andra förband möttes i kasernvakten av Chefen Sjukvårdsskolan kn Christer Ivarsson. Dagen var väl utnyttjad med information om arméns organisation, sjukvårdstjänsten i förbandens olika nivåer, sjukvårdsutrustning, skolans utbildningsprogram jämte föreläsning av de eldhandvapen som används.

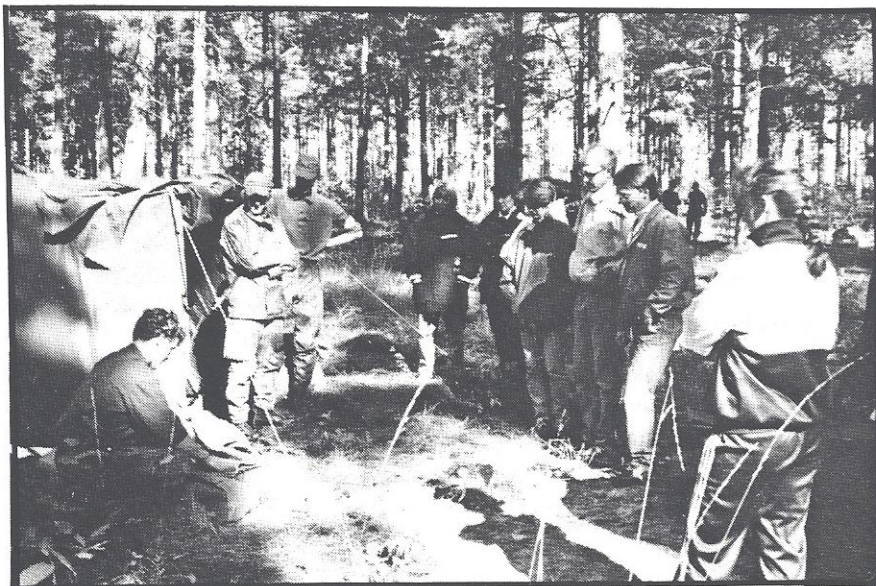
Denna teoretiska genomgång avslutades med rundvandring i lokalerna, där elever visade utbildningsmateriel, litteratur, kompendier, video m m samt hur sårskadesminkning går till fortsatte dagen ute i terrängen via terrängbil 20. Utspisningen i det fria var välkommen. Soldatens torsdagsmat är givetvis ärter och pannkaka.

Anfall med skador

Efter avslutad lunch startade övningen med att Lt Lennart Florell visade kompanisamlingsplatser med nyheter i fråga om materiel. Under buller av kulor och krut illustrerades ett anfall med skadefall som följde. Tillsammans med sjukvårdsmännen gjorde så plutonssjukvårdarna ett alldeles utomordentligt omhändertagande som imponerade på åskådarna. Elevernas inlevelse i övningen var fascinerande varför realismen var nästan fullständig. En del elever visste att de hade besökare från hemmaförbandet vilket ytterligare sporade.

Förhoppningsvis hade föreläsningssdagen givit åskådarna en ökad förståelse för de arbetsmoment som vi kräver att eleverna ska utföra under praktiktiden. Många uppskattande ord hördes om dagen som helhet och eleverna fick beröm för sitt agerande. Flera handledare fick sig en tankeställare beträffande arbetsuppgifternas art under praktiktiden. Vi på Sjukvårdsskolan anser att vi nådde det mål vi satt upp för föreläsningssdagen.

Margit Lundberg Vårdlärare I2/Fo52

Åskådarna följer verksamheten på kompanisamlingsplatsen

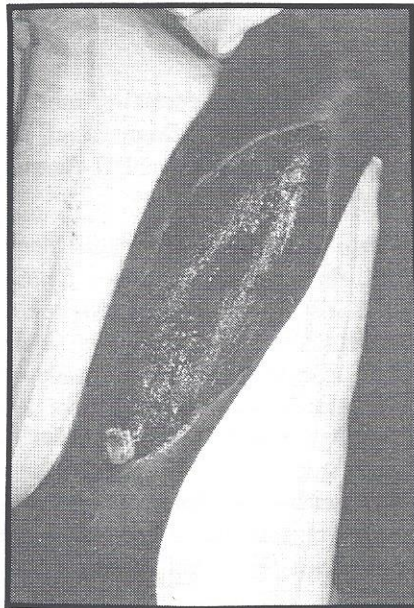
Lärde vi oss något av Gulfkriget?

Reservofficerssällskapet i Värmland inbjöd 3 okt Chefen för svenska fältsjukhuset i Saudiarabien överläkare Kaj Möllefors till en afton att redogöra för lärdomar från tiden i öknen våren 1991. Kaj Möllefors är kirurg, har tjänstgjort vid FN-sjukhuset i Libanon, i Burma m fl platser. Hans berättelse präglades av mycken självkritik i det att han lade fram inte bara plusfaktorer utan även pekade på vad som väntar svenskar i stress under krigshot.

Sverige nåddes 10 jan 1991 av förfrågan via diplomatiska kanaler från London om Sverige kunde ställa upp med fältsjukhus och därmed förstärka den brittiska sjukvårdsberedskapen. Denna visade sig vara otillräcklig för den mängd sjukvårdsfall som britterna väntade sig. Eftersom Sverige inte hade stående personal gripbar, tog det sin tid med politiska beslut, uttagning av personal, utbildning, organisation av material, transporter etc. Kontingentens storlek maximerades till 525 män och kvinnor men det var cirka 4000 ansökningar som strömmade in.

4 dagars montering

Den 29 jan flögs en mindre förtrupp till Saudiarabien för rekognosering av bas. Där ställdes dessa inför de första svårigheterna som var platsval. Efter många krångliga men forcerade förhandlingar fastslogs ett område i utkanten av Riyadh. Huvudstaden Riyadh har 1.3 milj invånare med sandöknar kring sig. Där finns i stort sett mitt i staden det militära flygfältet och i dess norra del civila flygfältet. Området som kontrakterades bestod av sandmark som vid regntid blev ett träsk. Asfaltering måste ske men alla tyngre vägmaskiner var ianspråktaga av amerikaner m fl nationer som var inblandade i kriget. Tack vare svenska företag och deras platsrepresentanter löste sig de tekniska frågorna. Svårast var att skaffa fram elström i den enorma mängd som erfordrades för luftkonditionering av sjukvårdstälten. 11 stora transformatorer måste flygas ner från Sverige. Enda fraktsmaskin som kunde ta denna vikt var ett ryskt plan. Men notan för

Effekt av höghastighetsvapen. Utgångsöppning skottska i höger underben

denna frakt var 30 milj kr. Enbart försäkringen gick löst på 6 milj.

Det gick undan med besked så att 5 feb började fältsjukhuset monteras upp och 9 feb var det klart för användning. Här kom det svenska konceptet med vämpliktsarmé till sin rätt. Många av personalen hade med sig kunskaper som var ovärderliga. Rörmokare, elektriker, snickare etc fanns bland soldaterna. Detta var en källa till förundran och beundran från gäster från andra nationers fältsjukhus. Kvalitetsmässigt i övrigt var det svenska fältsjukhuset bland de främsta. Det visade sig passa väl in i internationell miljö. En lärdom är dock att inte gå ifrån ursprunglig krigsorganisation. Håller man fast vid den kan kostnader trots allt kunna hållas under kontroll.

Ett fåtal soldater överlevde

Kaj Möllefors visade med bilder vilken enorm skada höghastighetsvapen gör. Litet ingångshål men utgångshål som spred sig flera decimeter med inre tryckskador som pulveriserade benpartier. En träff ovanför lärbenshalsen får kroppen att helt enkelt explodera som

följd av det enorma trycket. Att som Irak gjorde gå emot sådana handeldvapen måste vara demoraliserande. Soldater ser sina kamrater explodera i blod och köttslamsor. Antalet sårade som behövde vård var också ovanligt litet. På Iraks sida var dessutom sjukvården helt undermålig. Det talades om en läkare per brigad.

USA hade däremot en ordentligt utbyggd sjukvård. Där var högste sjukvårdsansvarige dessutom placerad i staben vid general Schwartzkopf. Generalen påbörjade inte markoffensiven för rän sjukvården sade Go. De amerikanska soldaterna hade en grundmurad tillit till den egna sjukvårdsorganisationen. Som exempel flögs vid ett tillfälle EN sårad amerikansk soldat från Irak till Riyadh i ett Herculesplan.

I den efterföljande diskussionen pekade Kaj Möllefors på de svårigheter som möter krisovana svenskar i stress. I ett förband sammansatt av vämpliktiga, yrkesmilitärer, civila utan militär utbildning, läkare och sjuksköterskor som har ett övermått av humanitär vilja men ingen militär orderrutin, så fungerar detta trots allt när verksamhet tar all tid. Men i dagar och veckor av väntan som blev fallet i Riyadh höll det hela på att gå snett. Som chef var Möllefors tvungen att lätta på en del bestämmelser om klädsel t ex. Detta missuppfattades av överste Ingvar Klang som var närvarande och som gav ett skarpt genmäle.

Värmlandsörnen träffade överste Klang efter sammankomsten. Överste Klang säger:

- I princip ska militär ordning och disciplin vidmakthållas speciellt som det här var fråga om krig. Men det är chefens dilemma att det för honom gäller att få sin personal att överleva. Chefen måste alltid situationsanpassa sina order. I Riyadh fanns dessutom hot från robotarna vars bana gick rakt över fältsjukhuset. Från början visste man heller inte vad robotarna hade med sig i lasten, sprängmedel eller gas. Senare stabiliserade sig läget men hotet från robotar fanns kvar.

Harald Persson

Befälsutbildning i Karlstad

Många av Kamratföreningens medlemmar har någon tid av sin militära verksamhet tillhört Karlstads Befälsutbildningsförening. Dagens FBU-förening i Karlstad skiljer sig inte mycket från gångna dagars. Alltid har det funnits en eller flera eldsjälar som stått i spetsen för verksamheten och som fört föreningen framåt.

Den 79. årsstämma den 15 okt 1991 på Soldathemmet leddes av föreningens mångårige ordförande Karl Erik Gunnarsson som också omvaldes. Föreningen är den största i Värmland med 359 medlemmar. Med några undantag omvaldes styrelsen i övrigt. Av debatten framgick att ungdomsavdelningen med kraft trycker på för att få ökad utbildning inom ramen för vad bestämmelserna medger. Senare år har inneburit förnyring av styrelsens sammansättning. Detta sett till ungdomarnas arbete och vilja borgar för att föreningen har en inneboende kraft till fortbestånd.

Vid kaffet efter årsstämman fick Värmlandsörnen ett samtal med förre styrelseledamoten Bengt Ingvar som efter flera års sjukdom åter kan delta i föreningslivet. Bengt Ingvar säger:

- När jag 1989 fick en hjärtinfarkt på Gran Canaria så var jag tacksam att min reseförsäkring fungerade. Det kostade 50000 kr med flyg till Sverige för läkarvård. Sedan har det varit ut och in på sjukvårdsinrättningar en mångfald gånger innan läkarna kollat alla efterverkningar. Nu kan jag åter kunna börja leva igen.

Det var väl egentligen endast den grå mustaschen som skiljer Bengt Ingvar från den vi kommer ihåg sedan 70- och 80-talen.

Värmlandsörnen fortsatte med att fråga Karl Erik Gunnarsson vad som är Karlstads FBU-förening idag:

- Jag gick med i Forshaga-Ulleruds FBU-förening 1964. Genom flyttning till Karlstad kom jag in i styrelsen för karlstadsföreningen 1968. Via skjutledare, sekreterare, vice ordförande och styrelseordförande blev jag cirka 1975 föreningens ordförande och sedan har det liksom rullat på. Egentligen har vi idag samma problem som det alltid varit. Frågorna skiftar under åren men ambitionen att ge bra utbildning finns där.

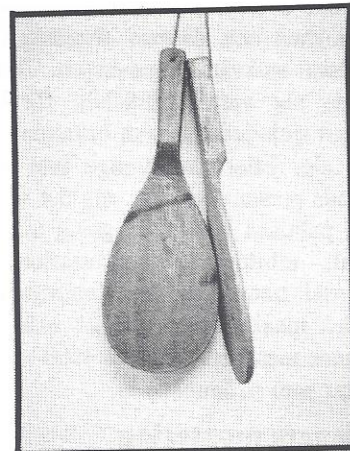
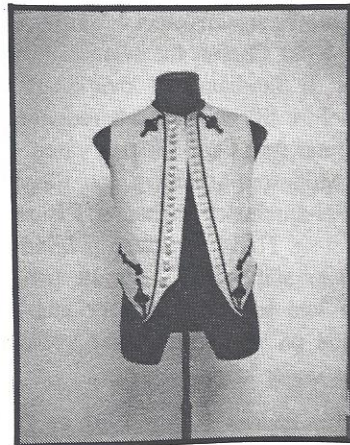
- Vi såg under början av 80-talet en uppgång i utbildningen men det berodde på omvärlden. Det var ett sug efter kompletterings-, befattnings- och befodringsutbildning på såväl lokal, regional som central nivå. Nu är vi pessimistiska inte minst beroende på allt prat från högre nivå om osäkerhet i målsättningen. Ge till oss ute i föreningarna, gräsrotterna, ett arbetsmål som verkar logiskt för eleverna. Vi behöver detta nu.

Gunnarsson slutar med att konstatera att det lönar sig med personliga kontakter mellan föreningar. Erfarenheter och moraliskt stöd i föreningslivet betyder mycket för den enskilde som oftast står tämligen ensam.

Harald Persson

Annons

Efterlysning

Vid inventering på museets vind har vi hittat två föremål som vi inte vet vad de har använts till.

Det är en gul väst med svarta snörmakerier och 22 regementsknappar och ett par "klappträn" hopbundna med snöre.

Om Du vet något om dessa föremål ring eller skriv till:

Övlt Bertil Löfgren, I2/Fo52
Box 701, 65116 Karlstad
Telefon 054-104937

Annons

Årsavgiften till Kamratföreningen är kr 20. För detta får Du en glad mässkväll två gånger per år och Värmlandsörnen som julläsning.

I2 Kamratförening - postgiro 26 26 13-3

Reserapport

Bildkavalkad från Danmark

Vid de flesta förband finns kamratföreningar organiserade. Dessa ingår sedan i en överorganisation för Skandinavien. För att dryfta gemensamma frågor och byta erfarenheter träffas representanter från kamratföreningar vartannat år i något av de fyra länderna i Skandinavien. 1989 var det Finland, i år blev det Danmark. Från I2 Kamratförening deltog övlt Bertil Löfgren och vårdlärare Kerstin Erlandsson.

Kerstin Erlandsson berättar och kommenterar det rikhaltiga bildmaterialet:

- När förbundssekr Stefan Bergkvist delade ut biljetter till Bertil Löfgren och mig på Stenaterminalen i Göteborg den 12 juni var det kvittens på att resan till 23. kamratföreningsmötet i Ålborg på Jylland hade börjat. På färjan blev det ett glatt återseende av gamla kamrater. I Fredrikshavn väntade oss ett antal bussar och med guide söderut genom Jylland kom vi raskt fram till Jyske Traenregiment och Hvorup kaserner.

Dagen därpå överraskades vi av att få lyssna på en svensk hemvärnsmusikkår från Närke, som just var på turné i Danmark. För oss från Milo B, det fanns kvar i juni, var det en värdig början på öppningsceremonien. Utanför gymnastiksalen stod vi uppställda nationsvis med våra fanor och lyssnade till ordföranden i det danska Kamratföreningsförbundet Per Svensson. Överste G R Schoor framhöll därefter äran av att hans regemente fick vara värd för detta evenemang. Regementspastor höll en andaktsstund och då hände det Om vi sjöng falskt eller vilken synd vi gjorde oss skyldiga till vet vi inte men när vi sjöng "Vår Gud är oss en väldig borg" så brakade det loss ett oväder av sällan skadad art. Vädergudarna visade oss sin makt.

Flyg i luften

Någon timme senare steg vi ombord på bussar för transport till flygstationen i Ålborg. Öv K L Axelsen berörde i sitt välkomsttal flygets roll inom Nato. I hangaren fick vi bl a se ett F16 plan från USA, olika typer av bomber, lvkanoner m m. Just när vi hade satt oss i bussarna landade 4 st F16 plan som 2 timmar tidigare hade startat i Italien.

Senaste modell pilot och en något äldre svensk deltagare

Vikingagravar

Efter detta hypermoderna och teknologiskt högtstående besök var det dags att flytta tillbaka i historien till vikingatiden. Lindholm Høje är med sina 682 gravar Danmarks största kända gravplats från järnåldern och vikingatiden. Under utgrävningar 1952-56 avtäcktes också plöjd mark, som ett myntfynd daterar till ca 1050. Kort efter plöjningen blev marken begravd av sand under en sandstorm. Flygsand var en plåga hela tiden området var bebyggt.

Omkring år 1100 tvingades befolkningen av flygsanden bort från området.

Nöje och allvar blandades i det att på kvällen övlt E Godtfredsson kommenterade det militärpolitiska läget i Europa med mycket intressanta kartor. Ålborgs operettsällskap lättade upp stämningen och fick massor av applåder för en fin föreställning.

Markstrider

Onsdag var resdagen, torsdag visning av bygden och fredagen blev den praktiska utedagen. Då gavs på övningsfältet en förmåligt genomförd stridsuppvisning med stridsvagnar, som passar väl in i det flacka landskapet, och helikoptrar. Tyvärr ingick inte något sjukvårdsmoment men vagnarnas muller och skottsalvorna skakade om publiken.

Flådestationen i Fredrikshavn var inte riktigt lika bullrande. Kommendör H Fink Jensen berättade om verksamheten. Vid rundvandringen kom vi till både gamla vackra segelfartyg som fullriggaren Danmark och moderna patrullbåtar. En av de senare var Hajen med 6000 Hk motor! Patrullbåtarna kan användas för minutläggning eller minsvepning och har imponerande maskinrum, förmodligen också imponerande bränsleförbrukning.

Lördagen var utflyktsdag då vi fick se mer av jylländska landskapet. Vid en minnessten i Lundby, där 10 frivilliga svenskar stupade 1864 "for Danmarks äre og retfold", nedlades en krans av svenske förbundsordf Leif Törnqvist. Åter i Ålborg tog staden emot oss med ett hälsningstal av borgmästare Kaj Kjær. Med musikkår i spetsen och med de nordiska flaggorna smattrande i vinden mascherade vi genom Ålborg. På eftermiddagen besökte vi den största tidningen på Jylland där maskinhallens tryckpress var imponerande.

Och så blev det lördag kväll. Vid den avslutande festmiddagen gav de närvarande skiltvakterna från Dronningens Livregiment med sina björnskinnsmössor en vacker inramning till de dukade

Stilig soldat ur Dronningens Livregiment

borden. Inte minst servetterna med de nordiska färgerna bidrog till känslan av fest liksom orkestern med sin bakgrundsmusik. På deltagarna klirrade medaljerna i mängd och stämningen var på toppnivå. Huvudtalare var danske försvarsministern Hans Egnell som i sitt tal framhöll vikten av förståelse och sammanhållning mellan Nordens folk. Under kvällens lopp kom telegram från de norska, svenska och danska kungahusen samt från Finlands president.

Vid 8-tiden på söndagsmorgonen avslutades mötet och flaggorna halades. Vi var alla överens om att danskarna hade lagt ned ett gediget arbete och varit måna om att vi skulle trivas.

Kerstin Erlandsson

Delegater från de fyra nordiska länderna samlas vid Hvorup kasern

Raketvapen i Flyvestationens hangar i Ålborg

Lvkanon i Flyvestationens hangar i Ålborg

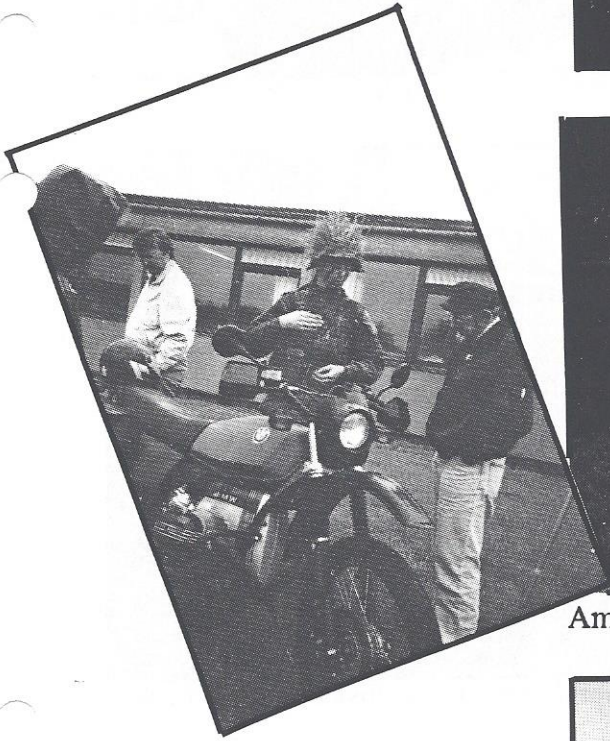
Efter markstriderna fick vi själva gå runt och se materiel i närbild.

Observationshelikopter Hughes 500

Ammunition till stridsvagn Leopard prydligt arrangerad i gräset

McCordonnans med sin BMW

Stridsvagn Leopard och artikelförf. i fint sällskap med Wilhelm Frithz, kommendörkapten, f d fartygschef på kungaslupen Wasaorden, f d chef på Älvsnabben.

Ortspressen:

Soldater i byen

Hvorup Kaserne er i disse dage vaert for medlemmer af soldater- og marineforeninger fra Danmark, Norge, Sverige og Finland. Arranörer er Danske Soldaters Landsråd, Marineforeningen og Flyvevåpnets Soldaterforening og herfra defineres formålet med stævnnet, at det nordiske samarbejde og forsvarsvilje skal styrkes, at kammeratskabet ska udbredes, og at de övrige landes soldater skal lære noget om danske folhold, kulturelt og erhvervsmaessigt.

Det nordiske soldater- og marineforeningssamarbejde har siden 1949 holdt stævnner hvert andet år, og i år er Danmark vaert for syvende gang.

I de dage de mange soldater og marinere er i byen, er der arrange-menter på kasemen, besök på flyvestationen, koncerter med millitaere musik-korps, udstillinger, demonstrationer af millitaere faerdighe-der, besök på nordjyske virksomheder, kransenedlaeggnng og faelles march gennem byen.

Klipp ur Stiftstidningen 1991-06-16

En av de danska musikkåreerna spelar inne i Alborg

Bertil Löfgren i glatt samspråk med den svenska kontingenten

Dags att gå in och avnjuta festmiddagen

Idrottsåret 1991

Året har för Värmlands Regemente återigen inneburit fina framgångar vid både MID och MM tävlingar individuellt men framför allt i lag-tävlingar.

Vi har haft några som uttagits att representera Sverige vid Militära VM, Leif Helgman i orientering, Bruno Hultstrand och Bert-Ola Jansson i gevärsskytte. Johan Osbeck i Militära Nordiska Mästerskapen i femkamp. Ulf Bergman och Mats Ekström i löp landskap. Christer Ivarsson och Tomas Langer har deltagit som landslagsledare i skytte resp femkamp. Jonny Jonsson deltog i Militär VM i Borås som följeofficer.

I2/Fo52 blev åter igen bästa idrottsregementet inom MID B.

Från 1 juli har av sammanslagna MIDB och MIDÖ skapats MIDM. Vi satsar som vanligt på att bli bäst. Första halvårets tävlingar talar inte emot detta. Verksamheten vid idrottsavd har periodvis varit mycket jobbig till stor del beroende på brist på personal. Nu har en utredning startat angående idrottssavd sammansättning. Det kan bli en idrotts- och friskvårdsavd med större antal tjänster. Detta kan dock inte börja förrän tidigast 92-07-01.

Våra planer för 1992 har varit att arrangera MM i orientering. Denna tävling har av kostnadsskäl strukits och arrangeras i stället av I21 i Sollefteå. En samordning sker med MM fälttävlan som sköts av KA5 i Härnösand. Nu blir det MIDM orientering, tre- och femkamp som ska arrangeras. Dessa tävlingar blir minst det dubbla mot tidigare MID tävlingar.

I vinter genomförs Ebersteins patrull-tävling. Det är något speciellt med denna tävling, man får deltaga en gång. Senaste tävlingen var 1984 och då segrade Värmlands Regemente. Vi har startat träningen och satsar på en ny seger. Många yngre har börjat visa framfötterna i orientering, skytte och femkamp. Det bådär gott för framtiden.

Snart börjar planeringen inför tre stora idrottshändelser som regementet är inblandat i, Militära Nordiska Mästerskapen i femkamp 1996, O-ringens 5-dagars 1997 och troligtvis Militära Världs Mästerskapen i femkamp 1997. Regementet kommer att bli centralort för 5-dagars och det innebär att här ska förläggas ca 30.000 i nära anslutning till regementet. Många byggnader omvandlas under ca 10 dagar i juli 1997. Huvudansvaret för centralorten kommer OK Tyr att ha.

MIDB skidor och skidskytte

I3/Fo51 var som vanligt arrangör. Tävlingarna kunde 22-23 januari genomföras trots den dåliga snöintern. Per Öhman blev milomästare i skidskytte och han tillsammans med Mats Norhult och Tommy Johansson blev lagmästare. Mats Norhult blev klassegrare i H35. Tommy Johansson blev milomästare på skidor 15 km. Han tillsammans med Per Öhman och Sten-Olav Olsen blev lagmästare. Sten-Olav Olsen blev klassegrare i H45.

MM skidor och patrull

I5 var arrangör och efter en massa skottning och körning av snö till banorna kunde två tävlingar genomföras. Skidfälttävlan måste ställas in. Nytt för året var att skidskyttet individuellt hade en patrulltävling. Det var 4 man i patrullen som åkte 15 km med 3

skjutstationer. Några större framgångar för I2-gänget blev det inte. Sten-Olav Olsen blev klassegrare i H45 på 15 km skidor.

MIDB orientering

30 maj gick den sista MIDB tävlingen med I13/Fo51 som arrangör. Lars Carlander blev milomästare, Owe Olsson klassegrare i H40 och Sven-Åke Modin klassegrare i H55.

MM orientering

MkG var arrangör 20 augusti. Sven-Åke Modin blev klassegrare i H55, Jonny Jonsson 2. och Owe Olsson 4. i H40, Leif Helgman 5. och Per Öhman 21. i H21.

MIDM nattorientering

10 september arrangerades nattorientering av P10. Owe Olsson blev klassegrare i H40. En ny lagtävling är införd. Där ingår 3 på långa banan (H21 och H35), 1 på mellanbanan (H40 och H45) och 1 på korta banan (H50 och H55). Det blev en klar seger. I laget ingick Leif Helgman, Pär Lundqvist, Per Öhman, Owe Olsson och Sven-Åke Modin.

I2-A9 orienteringen

Med A9 som arrangör 31 maj blev det klassegrar på alla tre banorna genom Leif Helgman, Owe Olsson och Sven-Åke Modin. Men A9 tog lagsegern. Vi hade för dåligt med "gubbar".

AM budkavle

Budkavlen 19-20 juni hade i år inga nattsträckor. Arrangören I22/Fo66 hade planerat avslutning av tävlingen i mid-

nattssol men vädret var inte det bästa med regn och allt fick flyttas inomhus. Tävlingen blev egentligen inte spännande eftersom I19/P5 just nu är alldeles för bra. Kampen om övriga medaljer blev desto hårdare. I2 blev 2. och det är mycket bra. I laget sprang Lars Camander, Per Öhman, Jonny Jonsson, Owe Olsson, Pär Lundqvist och Leif Helgman.

MIDM budkavle

På F13 blev det 3 september 2 klasserar för Värmlands Regemente. I H105 sprang Tommy W Johansson, Owe Olsson och Jonny Jonsson hem segern och i Ok, där endast sergenter får delta, vann Joachim Olsson, Ola Fransson och Göran Furberg.

MIDB fälttävlan

8 maj gick MIDB fälttävlan med I3/Fo51 som arrangör. Klassegrare blev Lars Camander i H35 och Owe Olsson i H40. Milomästare i lag blev Pär Lundqvist, Lars Camander och Per Öhman.

MIDM fälttävlan

Med I1/Fo44 som arrangör 15 augusti blev Jonny Jonsson milomästare. Tyvärr blev klasserna H40, H45, H50 och H55 strukna, en kontroll på fria OL banan hade tagits bort. I lagtävlingen blev det bara 3 man i stället för 5. Jonny Jonsson, Leif Helgman och Per Öhman blev milomästare. Ola Fransson segrade i Ok klassen och han tillsammans med Joachim Olsson och Göran Furberg blev lagsegrare.

MM fälttävlan stafett

21 augusti arrangerade MkG tävlingen. Mycket överraskande blev Jonny Jonsson, Per Öhman och Leif Helgman militärmästare. Laget var i ledningen i stort sett hela tävlingen igenom.

MM fälttävlan

MkG fortsatte 22 augusti med ren fälttävlan. Den luriga punktorienteringen blev avgörande för tävlingen och det blev många millimeter för de flesta. Leif Helgman blev 11. i H21, Owe Olsson 4. i H40 och Sven-Åke Modin 3. i H55.

MM löpning

InfOHS var arrangör för långdistans 21,1 km den 25 april. Ulf Bergman blev militärmästare med Mats Ekström på 3. plats. Dessa tillsammans med Per Öhman blev lagmästare. Thorild Nyman blev 6. i H55, Owe Stedenfeldt 4. i H40 och Tom Lövgren 4 i H45.

MIDB skytte

A9 arrangerade men som vanligt kollederade tävlingen med skyttelandskamp varför våra bästa gevärsskyttar var engagerade i denna. Milomästare i bana pistol blev Jonny Jonsson och i fält pistol Lars-Erik Dahlman som också

Regementets bästa skytt blev 1991 Christer Ivarsson

tillsammans med Jonny Jonsson och Anders Olsson blev milomästare i lag fält pistol. Erik Edvinsson blev 2. i bana gevär och fält gevär.

MM skytte

P4 var arrangör 26-29 augusti. För första gången blev det lagsegrar i både bana gevär och fält gevär. I bana bestod laget av Bert-Ola Jansson, Christer Ivarsson och Bruno Hultstrand. I fält var Erik Edvinsson med i stället för Christer Ivarsson. I övrigt blev Bert-Ola Jansson 4. och Christer Ivarsson 7. i bana gevär. Christer Ivarsson

blev 6. i 1/2 match gevär och Bruno Hultstrand 7. i snabb match gevär. Erik Edvinsson blev 6. i fält gevär och Jonny Jonsson 6. i fält pistol efter särskjutning om segern.

Fältjägarpokalen skytte

För första gången kunde vi segra i denna tävling. Skjutningen genomförs vid resp förband och det skjuts 10 liggande, 3 knä och 2 stående. Det är max 20/förband som får starta. I laget räknas de 10 bästa. Christer Ivarsson segrade individuellt och i segrande lag ingick dessutom Bruno Hultstrand, Erik Edvinsson, Johan Mellstig, Bert-Ola Jansson, Hans Törnevik, Mats Norhult, Per Öhman, Lars Camander och Carl-Henrik Dyegård. Medelpoängen för laget blev 135.0 av 150.

RegM pistol inställdes på grund av skjutförbud med m/40.

MIDM tre- och femkamp

25-26 september arrangerade A1 tre- och femkamp. Nytt för i år var att det införts en trekamp för befäl, en tävling som skulle vara av motions och propaganda klass. I GU klassen var det en total dominans. Johan Modin tog en dubbelseger liksom det även blev lagseger i trekampen genom Johan Modin, Alexander Tengzelius och Stefan Andershed.

AM tre- och femkamp

2-3 oktober segrade Håkan Grahm i den nya befälsklassen i trekamp på Ing 1, dock tävlande för KS med Mats Norhult på 3. plats. Ändock blev det lagseger för Mats Norhult, Michael Thelander och Owe Stedenfeldt. Lag 2 blev trea. I befäl femkamp blev Johan Osbeck 2. dock tävlande för KS. I klass Övrig segrade Tomas Langer. Johan Modin segrade i vpl femkamp före Magnus Ingves. I trekampen blev Johan Modin trea och laget tvåa.

MIDB och MM femkamp

22-23 maj blev Johan Osbeck 2. och Per Öhman 3. på Värmlands Regemente. Samtidigt genomfördes MM femkamp. I denna blev Johan Osbeck 3. och Per Öhman 4. I vpl klassen segrade Johan Modin. Tävlingen genomfördes på ett utmärkt sätt. Alla villiga funktionärer är värda ett varmt tack.

Vid övriga tävlingar inom MID och MM har det inte varit några större framgångar. Förhoppningsvis ska idrottsavd framdeles kunna stötta kompanierna med övningar och tävlingar men detta är avhängigt av den organisation som ska finnas efter 92-07-01

Till slut hoppas jag att ALLA vid regementet ska motionera och träna regelbundet dels för att få bättre hälsa och dels för att kunna klara av alla prov och tester som ska genomföras.

Owe Olsson C Idrottsavd

I2-skyttar fint framme

I2:s gevärsskyttar Bruno Hultstrand och Bert-Ola Jansson höll sig väl framme då det svenska militära landslaget deltog i en femnationers landskamp i sydtyska Sonthofen.

Det var inte bara Bruno och Bert-Ola som lyckades bra. Hela svenska laget gjorde bra ifrån sig och stod som totalsegrare i landskampen efter tre genomförda deltävlingar. Landskampen omfattade två standardgevärsmatcher och en avslutande militär snabbmatch.

Efter de två inledande standard gevärsmatcherna låg det svenska laget på andra plats 14 p efter Tyskland (övriga nationer var Österrike, Belgien och Nederländerna). Svenskarna visade nu sin klass genom att överlägset vinna militära snabbmatchen med 68 p före tyskarna och landskampen med överlägsna 54 p.

Inividuellt blev Bruno totalfyra och Bert-Ola totalåtta av 27 startande.

Speciellt roligt är att konstatera att Bert-Olas satsning inför 1991 redan nu börjar bära frukt. Han satte nämligen nytt prydligt personligt rekord på standardgevär med 565 p. På andra matchen slog han sitt gamla rekord med sex poäng.

Denna landskampsseger stärker självförtroendet bra hos de svenske inför kommande tävlingar, där militära nordiska mästerskapen under midsommarveckan ligger närmast i tid.

Att döma av landskampsresultaten torde Bruno och Bert-Ola vara glasklara medlemmar av Svenska laget.

Signatur *Jonny Jonsson* i NWT 24/5 1991

Finns det ett liv efter muck ?

Den frågan stod som rubrik för ett program om arbetsmarknadssituationen som genomfördes på Soldathemmet en kväll i våras. Inför uttryckningen i december planerar vi något liknande.

Programmet är ett samarbete mellan Soldathemmet, LO sektionen i Karlstad och arbetsförmedlingen I2. Ett program och en kväll som innehåller fyra komponenter: info om arbetsmarknaden nu, musik av Rune Dylan band, underhållning och kaffe med smörgås. Arbetsmarknaden ser för tillfället dystert ut och det är inte utan svårigheter att komma ut efter uttryckning. Innehållet i programmet är därför väl motiverat. Våra pojkar är väl värda all uppmuntran och all hjälp att hitta rätt.

Soldathemmet har de senaste åren

satsat på att höja standarden på den fysikaliska miljön. Bl a har belysningen förstärkts, delvis ny inredning anskaffats och en del målningsarbeten utförts. Allt för att göra Soldathemmet än trivsammare för besökare, där de värmpliktiga med personal utgör huvudmålgrupp. Underhåll av fastigheten är nödvändigt inte minst med tanke på fönster och tak utvändigt. Glädjande nog har ingen skadegörelse skett. Endast någon marginell incident har inträffat de senaste åren, vilket är ett gott bevis för att pojkarna är aktsamma och känner för Soldathemmet.

Biträdande föreståndare Jan Johansson, som själv muckade från I2 för något år sedan, säger så här:

- Soldathemmet är en oas för soldaterna som på raster och fritid kan

komma ifrån det vardagliga för en stunds avkoppling. Det känns för dem skönt ibland att få komma ut från området och känna sig som en individ, inte bara som en person i ledet. Men det är inte bara regementet som nyttjar Soldathemmet. Under hela dagen har vi en jämn ström av förbipasserande som stannar till. Vi tror att det är läget, miljön och det goda kaffet som lockar.

Hur blir framtiden?

Soldathemmet med dess nuvarande inriktning är helt naturligt beroende av Värmlands Regemente och dess verksamhet. Som det ser ut nu kommer det kanske ett försvarsbeslut våren 1992 och då får vi svar på frågorna om fortsättningen. Idag håller vi ställningarna. När Du har vägen förbi är Du välkommen in. VÄL MÖTT !

Anders Ramefelt Föreståndare

Nya Uggle-Stafetten en succé

Historik

Till minne av idrottsledaren, flerfaldige OS- och SM-medaljören, motionspådrivaren, radiomannen och översten BERTIL UGGLA genomfördes Uggle-Stafetten från slutet av 1940-talet till mitten av 1960-talet. Det var gymnastikuppvisningar och tävlingar i militär-, civil- och korpklass. Initiativet var grundat på uppskattning och beundran från Värmlands idrottsfolk och förutsatte starkt stöd från Värmlands Regemente. Ändrade utbildningsformer vid regementet och annan inriktning av den civila gymnastiken gjorde att den ursprungliga Uggle-Stafetten ej kunde fortleva. Endast minnet levde kvar bland de många tusen som deltagit, sett eller hört talas om den civilmilitära manifestationen.

Hösten 1987 började en arbetsgrupp ur I2 Idrottsförening, Värmlands-Korpen och Prima Liv att diskutera om inte Uggle-Stafetten borde vara värd att väckas till liv igen. Initiativtagare var Ingvar Åkerblom i Prima Liv. I gruppen ingick Hans Åkesson, I2 Idrottsförening och Thomas Wesley från Värmlands-Korpen. Regementsledningen uppvaktades. Det blev politiskt gensvar och möjligheter till stöd klargjordes.

Resultatet blev att en ny förändrad Uggle-organisation måste skapas. Alla inblandade och delansvariga tände på idén. Efter vägande av det önskvärda mot det omöjliga blev konceptet ungefär det som visades i 1991 års tävling. Karlstads-Korpen med Lennart Andersson ersatte Värmlands-Korpen. I2 Idrottsförening och Prima Liv kvarstod oförändrade. Minst 50 och högst 70 lag kunde hanteras.

Sex sträckor och 7 tävlande i löpning, kroncykling, bårbärning, handgranatkastning. Kulturinslag i form av balett, musik, uppvisningar. Klasser från elit till motionärer av herr, dam och blandade lag. Stölligt skulle det vara med

som i år pris till stölligt klädda lag. Av veckodagar diskuterades olika möjligheter men beslutet blev onsdag kväll och september månad.

Årets roligaste tävling

Det var tanken att premiären skulle ske 1988 men tid för förberedelser räckte inte till och sponsorena var inte klara. I sept 1989 skedde premiären med 60-talet lag. Gundegabaletten och Wermlandsextetten m fl bidrog till feststämningen. I2 stöd med cyklar, hjälmar, bårmtl, radiosamband och ej minst 150 funktionärer utgjorde grundförutsättningen. Publikt blev det en succé. Deltagarna var förtjusta. Segrarlaget i elitklassen, Orienterarlinjen på Högskolan, sa "Årets roligaste tävling, vi kommer tillbaka". Ekonomiskt gick det ihop med ca 6000 kr i överskott.

1990 års tävling genomfördes med oförändrat lagantal och vinst. Då kan man fråga sig, varför ej fler i en av deltagare och publik så omtyckt tävling.

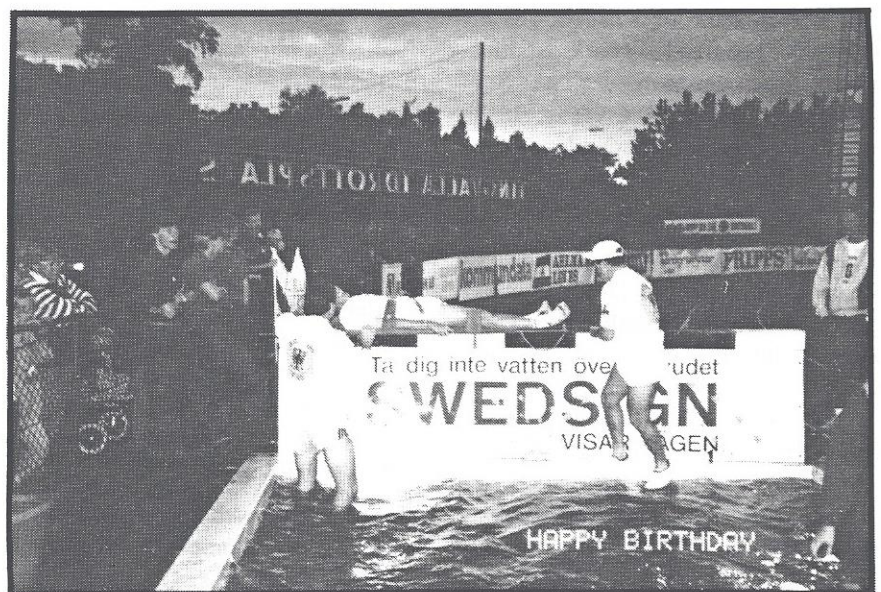
Intervjuer har gjorts på bred front, "inbjudan kom för sent", "inbjudan kom för tidigt, glömdes bort". Endast företag inom Karlstads kommun var inbjudna.

300 lag i framtiden ?

Målsättningen för 1992 bör vara minst 100 och högst 150 lag från hela Värmland. Inbjudan bör gå ut både tidigt och sent och presentera något kortare sträckor med minst lika klat-schig underhållning som tidigare. Inne på Tingvalla bör hårdare styrning användas med bättre överblick för åskådarna. Marknadsföringen kan hämta exempel från sensommarens lyckade Drakbåtsroddtävling i hamnen.

Förutsättningen för att genomföra Nya Uggle-Stafetten är ett omfattande personellt och materiellt stöd från Värmlands Regemente. Det har hittills lämnats och får bara regementet bestå så kommer Uggle-Stafetten att växa till ett hanterbart antal lag mellan 200 och 300.

Hans Åkesson Tävlingsledare

Vattengraven lockade fram många skratt dock ej från Hans Sundvall på bårn. Bårare är Sten-Ove Andersson och It Wiseby.

I2 ger Karlstads idrott 1 miljon

Elit- och breddidrottsföreningen I2 IF har dyra grenar på programmet som skidskytte, fälttävlan och fäktning. Utrustning kostar och träning kostar. Med mål att inom flera grenar tillhöra Sveriges topp krävs det stora pengar och omätbara ideella insatser.

Bingoverksamheten i I2 IF svarar för penninganskaffningen. Förutsättning är tillgång till Norra fältet och f d sommarmarkenteriet, nu omdöpt till Sandbäckshallen. FortF tog i början av 1980-talet rivningsbeslut på byggnaden men med kraftfullt stöd av regementsledningen hävdades beslutet. I2 IF fick köpa sommarmarken för kr 600 och arrendera marken.

Egna klubbmedlemmar och medlemmar från Västerstrands AIK, OK Tyr, Karlstads Skridskoklubb och Karlstads Cykelamatörer rustade upp huset. Det blev nytt tak, fönsterluckor, värme m m jämte markplanering, 30 stubbar röjdes bort. I materiel förbrukades ca 200.000 kr medan arbetstimmarna inte räknades.

Karlstads Idrottsring

Ovannämnda föreningar bildar Karlstads Idrottsring KIR, som driver bingoverksamheten i regel torsdagar och lördagar från slutet av april till omkring 1 okt. Under vintern flyttar KIR bingon till Idrottshuset. Utöver bingoledningen med Lars Strandlund VAIK och Hans Åkesson I2 IF är det ett drygt 10-tal ungdomar från klubbarna som är funktionärer. De väljs ut bland närmare 40 utvalda och utbildade klubbungdomar.

Sommarbingon omsätter drygt 4 milj kr. Hälften går tillbaka till spelarna och 1 milj går till skatt, administration, ersättningar och sociala avgifter till

funktionärer, investeringar och underhåll av hallen med närmaste omgivning, grusning. Sedan återstår ca 1 milj som de fem klubbarna delar på. Fördelningen sker med hänsyn taget till antal medlemmar under 25 år, antal aktivitetstillfällen och annan verksamhet under året. Tyr får störst andel, cykelklubben minst och I2 IF knappt 200.000 kr per år. I I2 IF del ingår också administrativ ersättning med 40.000 för sommaren och 20.000 för vintern. Denna ersättning täcker dels hyra, dels I2 IF personella medverkan i bingoledningen m m.

Förutsättningen för denna årliga miljon till de fem klubbarnas idrottsverksamhet är regementets stöd och förståelse. Indirekt sponsrar I2 idrotten i Karlstad med 1 miljon per år!

Att äga fastigheter för naturligtvis med sig problem. Toaletterna klarar sig med liten marginal vid hälsovårdskontroll. Grenar från träden har en benägenhet att ramla ner på taken till företrädesvis nya bilar. Under 1991 har 7000 kr betalats ut för sådana skador. Än så länge har huvuden klarat sig.

Kollisioner med utbildningen inom I2? Drygt 40 speltillfällen är det under sommarsäsongen. 4-5 gånger har det varit bandvagns- eller stridsövningar som kunnat kollidera. Vid ett tillfälle blev det en begränsad störmang i en brandförsvarets övningar. Överenskomelse om ömsesidig information finns men vid ett tillfälle trängde meddelandet ej fram. Detta är beklagligt men rutinerna kommer att ses över inför nästa år.

**Välkomna att spela Bingo!
Välkomna att dela på 2 miljoner kronor!**

Hans Åkesson

Distr.konsulent Hans Åkesson

**Bli medlem i
Värmlands
Regementes
Museiförening**

**Sänd kr 20 till
postgiro 854799-4**

Ett Gott Stöd

Brigadstabens underhålls- och personalavdelning

Som de flesta känner till har regementet genomgått relativt stora organisationsförändringar det senaste året. Den kanske största nyheten är det nya "huvudansvarsområdet" BRIGADEN där förutvarande GU-bat, delar av UTB-sekt samt den nya kader-brigadstaben ingår.

Idén att upprätta kader-staber redan i fred kommer bli från före CA Erik G Bengtssons devis "allt för krigsförbanden" och ÖB verksamhetsidé-90 (VI-90). Tanken är att höja fältarméns status, beredskap och utbildningsnivå bli genom att viss nyckelpersonal redan i fred får möjlighet att planlägga och genomföra detta. Så har också i princip all personal i staben samma befattning i fred som i krig, vilket är en enorm fördel.

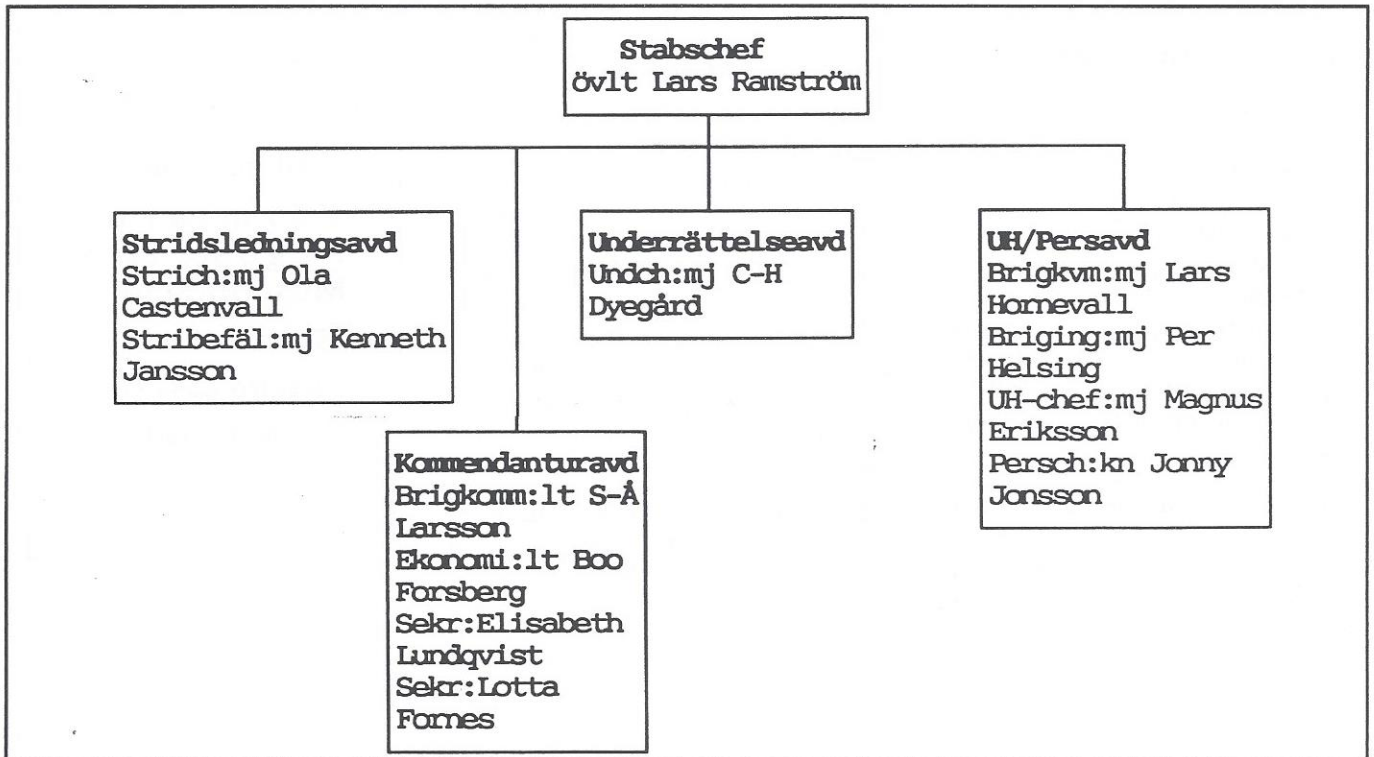
Man får dock inte förledas tro att staben enbart sysslar med krigsplanläggning. Många "fredsarbetsuppgifter" överförs från andra sekt och avd till oss. Jag berör här fortsättningsvis endast mitt eget område nämligen UH/Persavd.

Arbetsuppgifterna

- Krigsplanläggning uh- och persstjänst.
- Sammanhållande krigsorgförändringar.
- Materiellplanering.
- Materiell beredskap.
- Krigsförbandsvärdering.
- Fackmässigt understöd till utbild.
- Planering, budgetering och uppföljning uh-förband.
- Rekrytering yoff-resoff.
- Individualplanering.
- Personalutveckling.
- Krigsplacering.
- Befälsplacering GU
- Kommenderingar.

En översättning av ovanstående innebär att Per Helsing främst jobbar med brigadens materiellfrågor och Jonny Jonsson med personalfrågorna. Magnus Eriksson är visserligen brig uh-chef men eftersom han dessutom är stf chef Materielenheten t o m 92-06-30 finns än så länge de flesta av hans arbetsuppgifter vid ME.

När det gäller materialfrågor har I2 sedan länge ett gott renommé, varför det kan tyckas onödigt med en briguh-avd. Syftet är dock att knyta mtrl närmare krigsförbandscheferna. Om regementet t ex får till uppgift att låna ut 10 st tgb 13 till annan myndighet och brig fordon kommer ifråga, är det vår sak att bedöma vilket/vilka förband som "drabbas". Här det viktigt att den förbandschef som "äger" fordonen konsulteras innan beslut fattas. En viktig del av verksamheten blir således att finna lämpliga former för samverkan med främst ME (krigsförrådsavd och tekn.avd) och mobavd. Härvidlag har vi redan kommit en bra bit på väg inom I2.

På personalsidan är det helheten som gäller. Målet är inte bara att krigs- och fredsplacera yoff och resoff för nästa år utan att helst skapa en utvecklingsplan för varje officer. Detta innebär att alla får ut sin individualplan årligen där det framgår för de närmaste sju åren vad man ska syssla med. Naturligtvis kan ingen med säkerhet bestämma vad en person gör om 7-8 år men vi får ändå för alla en grundplanering som, om inte annat, är ett underlag för att ställa frågor till oss som är ansvariga och att ha synpunkter på.

Det nya reservofficersavtalet, som i princip innebär att förbandscheferna

skriver avtal direkt med sina resoff om antal tjug-dagar m m, ställer också nya och ökade krav på personaltjänsten. Även om mycket av personaltjänsten numera delegerats till resp ansvarsområde ligger fortfarande det mesta av personal-administrationen kvar vid personalenheten.

Detta var något om vad vi sysslar med. En hel del turbulens kvarstår innan den nya organisationen funnit sina arbetsformer. Säkert är dock att mottot **ALLT FÖR KRIGSFÖRBANDEN** lever och skall vidareutvecklas.

Lars Homevall Brigadkvartermästare

Major Lars Hornevall

Personalbutik och snabbköp inom I2

I truppserviceförrådet finns en personalbutik som i första hand är till för anställd personal. Sortimentet består av militära och civila persedlar. Exempel på militär persedlar är uniform m/87, arbetsdräkt m/87, tröjor, skjortor, strumpor m m. Civila persedlar kan vara träningsoveraller, tränings skor, väskor, knivar, portföljer m m.

Leverantörer till butiken är olika förråd i Sverige varav det största ligger i Karlsborg. Civila leverantörer är olika firmor företrädesvis i Karlstad men även andra i landet som har bra saker till vettigt pris.

Lagerhållningen är relativt låg men butiken försöker hålla ett realistiskt sortiment. Uniform m/87 finns f n endast i provexemplar som kunden får prova. Därefter beställs uniformen från centralför-råd. Detta kommer att ändras så att ett mindre lager uniformer ska hållas. Kunden ska kunna få sin uniform direkt.

Principen för prissättning är att verksamheten ska gå runt med kostnader täckta. Betalning kan ske antingen kontant eller genom löneavdrag. För att löneavdrag ska fungera måste kunden vara ansluten till Kassan I2. Butikens

Är detta framtidens butik, utan personal (och utan kunder)?

öppethållande är lika med förrådets.

I början av 1992 kommer förrådet att byggas om till självbetjäning av förbruknings- och övningsmateriel. Personalbutiken som redan nu fungerar som minisnabbköp kommer då att integreras med detta snabbköp. Betalning erläggs i snabbköpskassan. När denna

ombyggnad är klar ska även värmpliktiga kunna handla i butiken.

Personalen i butiken är Mona Lindblom och Tore Munk. De säger välkommen till Dig att komma in, se, fråga och köpa. Persedlar till Dig själv, priser till tävlingar m m.

Krister Falck

Årsmötet 1991

Stadgeändringar

Vid Kamratföreningens årsmöte 7 nov 1991 var största ärendet antagandet av ändring av stadgarna. Som nämnt i annan artikel bildades föreningen 10 juni 1936 och första stadgarna antogs vid extra årsmöte 10 dec 1936. Sedan har bl a 1946 företagits revideringar och det var 1946 års upplaga som nu moderniserades.

Största ändringen var egentligen paragraf 2 som tidigare stadgade att medlem kunde bli anställd eller värnpliktig som tjänstgör eller har tjänstgjort vid regementet och därvid burit regementets uniform eller civilanställd eller den som inlagt särskilda förtjänster om regementet eller kamratföreningen.

Paragraf 2 lyder nu: Berättigade som medlemmar är alla som vill stödja föreningens syften och verksamhet. Medlem skall erlägga beslutad medlemsavgift. Medlem kan av styrelsen uteslutas. Årsmötet kan på förslag av styrelsen utse Hedersordförande och Hedersmedlem.

Kommittén som berett stadgerevisionen hade gjort ett gott arbete eftersom redovisat förslag kunde antagas så när som på ett ord.

Övriga ärenden avhandlades raskt. Nya i styrelsen blev Olov Sidetun, Jonny Blomquist och Boo Rudfeldt efter Walter Jansson, Runo Gäard och Bo Sjöstedt som avsåg sig.

Märkligt nog togs ej frågan om årsavgift, nuvarande kr 20, upp till beslut. Beloppet är ringa men med 650 medlemmar blir det rätt mycket pengar om och när alla betalar.

Harald Persson

Märken återfunna

Innan Kamratföreningens årsmöte 7 nov 1991 avslutades överlämnade Erik V Johanson ett rockslagsmärke med text Kungl Värmlands Regemente och Värmlandsörnens stiliserade bild. Erik V Johanson skaffade sig märket när han gick med i Kamratföreningen den 14 dec 1936 med medlemsnummer 350 på medlemskortet. Medlemskortet är underskrivet av överste Th Evers och sekr Carl August Asplund, sedermera kamrer i Värmlandsbanken.

- Jag tycker att idag när Kamratföreningen fyller 55 år ska detta märke kunna komma bättre till sin rätt hos Kamratföreningen än i min skrivbordslåda, sade Erik V Johanson vid överlämnandet.

Det finns faktiskt ytterligare ett märke som i somras överlämnades till Regementsmuseet av Ellinor Port, Arvika, barnbarn till distinktionskorpralen Port från Portila i Ö Malsjö, Grums. Indelte soldaten Port tillhörde Kamratföreningen från början och innehade också han regementsmärket.

Sven Larsson, medlem av Kamratföreningen, berättar för Värmlandsörnen att hans fader, som tjänstgjort som värnpliktig på Trossnäs, efterlämnade samma märke. Sven Larsson har i sina forskningar om tillkomsten av märket följande teori:

- Troligen har Värmlands Regemente när 25-årsfirandet av flyttningen från Trossnäs firades 1936, instiftat märket. Det ska därför inte direkt sättas i samband med Kamratföreningen trots att Kamratföreningen bildades just 1936.

Harald Persson

Styrelse 1991/92

Ordförande Dan Snell

Vice ordförande Olov Sidetun

Sekreterare Kerstin Erlandsson

Kassör Kurt Engdahl

Klubbmästare Sven-Åke Larsson

Ledamöter Bertil Löfgren, Roland Collander, Jonny Blomquist, Boo Rudfeldt

Revisorer Erik Fröjd, Harry Nilsson
Revisorssuppleanter Maj Närman, Lennart Persson

Valberedning Per Berggrén, Sune Brattberg

Mässen

Den sedvanliga middagen bestod naturligtvis av sill och ost, ärtsoppa och pannkakor. Det kan vara värt att notera att de sammanslagna mässarna nu varit i drift mer än 10 år.

1979 års Värmlandsörnen berättar att personalrestaurangen invigdes i aug 1979. Byggekostnaden var 5 miljoner. Samma tid invigdes även nya bok- och blankettförrådet i gamla matsalen. Ombyggnadskostnaden var här 1 miljon.

I april 1981 skulle den omfattande ombyggnaden av kanslihuset vara klar. Kostnaden för denna blev drygt 5 miljoner.

Samma Värmlandsörnen vet berätta att ett första förvärv av mark vid Horssjön skett från Billerud till en kostnad av 13,5 miljoner kr. Ytterligare förhandlingar fortsätter med andra markintressenter.

Harald Persson

Överste 1.gr Dan Snell ledde årsmötesförhandlingarna med vårdlärare Kerstin Erlandsson som protokollförare

Fr v avgående styrelseledamöter Walter Jansson och Runo Gärd mottog en gåva jämte blommor

P R E S S T O P P N Y T T

November är inte bara en trist och grå månad. November 1991 har för I2 varit en särdeles besvärlig tid i den ovisshet som rått om regementets framtid. Lörd 16 november innehöll Nya Wermlandstidningen med stora

rubriker den oväntade nyheten att Chefen för armén, Åke Sagrén, i sitt förslag om ny krigsorganisation till ÖB förslår att I2 flyttas till A9 Kristinehamn. Detta innebär i stort sett halvering av regementet. Över-

ste Dan Snell döljer inte sin besvikelse men säger även att Brigaden tycks kunna leva kvar och att Västsverige i varje fall har något ytförsvär kvar.

Harald Persson

Arméchefen vill lägga ner regementet

I2-ledningen tagen på sängen

Sorg på I2

Allvarligt bakslag för Karlstad

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv eftersändning retur med
nya adressen till:

Värmlands Regemente I2/Fo52

Box 701

651 16 KARLSTAD

B

Föreningsbrev

Sven Larsson

Box 4062

65004 KARLSTAD

Värmlands FBU-förbund

Där Du finns,
finns FBU
både i Värmland
och i resten av
landet

Genom den frivilliga
befälsutbildningen
har Du möjlighet att
komplettera Din mi-
litära grund- och re-
petitionsutbildning
och bli bättre i Ditt
militära jobb som
chef

Kontakta

Värmlands FBU-förbund

Sandbäcksgatan 29

653 40 KARLSTAD

054 - 10 47 11, 10 47 12